

Levitico 1

1 Καὶ ἀνεκάλεσεν Μωυσὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ εἶρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐάν προσαγάγῃ δῶρα τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν.
3 ἐάν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον κυρίου.
4 καὶ ἐπιθῶσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος, δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ.
5 καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἐναντι κυρίου, καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλω τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
6 καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιούσιν αὐτὸ κατὰ μέλη.
7 καὶ ἐπιθῶσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ,
8 καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομῆματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
9 τὰ δὲ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι, καὶ ἐπιθῶσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον· κάρπωμά ἐστιν, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.
10 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων, εἰς ὀλοκαύτωμα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθῶσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
11 καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐναντι κυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλω.
12 καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ, καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
13 καὶ τὰ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι, καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθῶσει ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον· κάρπωμά ἐστιν, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.
14 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃς δῶρον τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.
15 καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστῆριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθῶσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
16 καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστῆριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ.
17 καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθῶσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς· κάρπωμά ἐστιν, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.

Levitico 2

1 Ἐάν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθῶσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἔστιν.
2 καὶ οἶσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρῶν τοὺς ἱερεῖς, καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλῆρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθῶσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον· θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.
3 καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου.
4 ἐάν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ, δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἄζυμους

πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ.

5 ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμα ἔσται·
6 καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον· θυσία ἔστιν κυρίῳ.
7 ἐάν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθῆσεται.
8 καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν, ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων, τῷ κυρίῳ· καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστῆριον
9 ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθῶσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον· κάρπωμα, ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ.
10 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου.
11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρῃτε κυρίῳ, οὐ ποιῆτε ζυμωτὸν· πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι, οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι κυρίῳ.
12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστῆριον οὐκ ἀναβιβασθῆσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ.
13 καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἅλι ἅλισθῆσεται· οὐ διαπαύσετε ἅλα διαθῆκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν, ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἅλας.
14 ἐάν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογενημάτων τῷ κυρίῳ, νέα πεφυργμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογενημάτων
15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθῶσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον· θυσία ἔστιν.
16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστιν κυρίῳ.

Levitico 3

1 Ἐάν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἐάν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ, ἐάν τε ἄρσεν ἐάν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου.
2 καὶ ἐπιθῶσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον τῶν ὀλοκαυμάτων κύκλω.
3 καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος (σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ),
5 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτάματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· κάρπωμα, ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ.
6 Ἐάν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ, θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτὸ.
7 ἐάν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἐναντι κυρίου
8 καὶ ἐπιθῶσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλω.
9 καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ θεῷ, τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφον ἄμωμον (σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτὸ) καὶ τὸ στέαρ τῆς κοιλίας
10 καὶ ἁμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος (σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών)

11 ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ὄσμη εὐωδίας, κάρπωμα κυρίῳ.
12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου
13 καὶ ἐπιθῆσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλω.
14 καὶ ἀνοίσει ἐπ' αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
15 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος (σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεί),
16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κάρπωμα, ὄσμη εὐωδίας τῷ κυρίῳ. πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ.
17 νόμιμον εἰς τὸν αἶωνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.

Levitico 4

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων Ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ τῶν προσταγμάτων κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιῆσῃ ἓν τι ἀπ' αὐτῶν·
3 ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτεν, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ.
4 καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθῆσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου.
5 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ εἰσοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
6 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον·
7 καὶ ἐπιθῆσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὃ ἐστὶν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
8 καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας περιελεί ἀπ' αὐτοῦ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
9 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος (σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεί αὐτό),
10 ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον τῆς καρπώσεως.
11 καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ
12 καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχεοῦσιν τὴν σποδιάν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιάς καθῆσεται.
13 Ἐὰν δὲ πάσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοῆσῃ ἀκουσίως καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιῶσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἢ οὐ ποιηθῆσεται, καὶ πλημμελῶσιν,
14 καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 καὶ ἐπιθῶσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάζουσιν τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου.
16 καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
17 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου κατενώπιον τοῦ καταπέτασματος τοῦ ἁγίου·
18 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθῶσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιάματων τῆς συνθέσεως, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων τῶν πρὸς τὴν θύρα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
19 καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεί ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον·
20 καὶ ποιῶσει τὸν μόσχον ὃν τρόπον ἐποίησεν τὸν μόσχον τὸν τῆς ἀμαρτίας, οὕτως ποιηθῆσεται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθῆσεται αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία.
21 καὶ ἐξοίσουσιν τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον· ἀμαρτία συναγωγῆς ἐστὶν.
22 Ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἀμάρτη καὶ ποιῆσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἢ οὐ ποιηθῆσεται, ἀκουσίως καὶ ἀμάρτη καὶ πλημμελῶσῃ,
23 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χιμαρον ἐξ αἰγῶν, ἄρσεν ἄμωμον.
24 καὶ ἐπιθῶσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου· ἀμαρτία ἐστὶν.
25 καὶ ἐπιθῶσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων· καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
26 καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ὡς περὶ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθῆσεται αὐτῷ.
27 Ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἢ οὐ ποιηθῆσεται, καὶ πλημμελῶσῃ,
28 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἶσει χιμαίραν ἐξ αἰγῶν, θῆλειαν ἄμωμον, οἶσει περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἤμαρτεν.
29 καὶ ἐπιθῶσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀμαρτήματος αὐτοῦ, καὶ σφάζουσιν τὴν χιμαίραν τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα.
30 καὶ λῶμνεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιθῶσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων· καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεί, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον εἰς ὄσμη εὐωδίας κυρίῳ. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθῆσεται αὐτῷ.
32 ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς ἀμαρτίαν, θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.
33 καὶ ἐπιθῶσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἀμαρτίας, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα.
34 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθῶσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως· καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως.
35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεί, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθῶσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται

περι αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περι τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἤμαρτεν, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ.

Levítico 5

1 Ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμάρτη καὶ ἀκούση φωνὴν ὀρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς (ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν), ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλη, λ' μψεται τὴν ἀμαρτίαν·

2 ἢ ψυχ', ἧτις ἐὰν ἀνηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου ἢ τῶν θνησιμαίων ἢ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,

3 ἢ ἀνηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἧς ἂν ἀνάμενος μιανθῆ, καὶ ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ καὶ πλημμελ' σῆ,

4 ἢ ἂν ὁμῶς διαστείλῃ τοῖς χεῖλεσιν κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὄρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῶ καὶ ἀμάρτη ἔν τι τούτων,

5 καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν περι ὧν ἠμάρτηκεν κατ' αὐτῆς,

6 καὶ οἶσει περι ὧν ἐπλημμέλησεν κυρίῳ, περι τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἤμαρτεν, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, περι ἀμαρτίας· καὶ ἐξιλάσεται περι αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περι τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτεν, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ ἡ ἀμαρτία.

7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύσῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἶσει περι τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτεν, δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν κυρίῳ, ἕνα περι ἀμαρτίας καὶ ἕνα εἰς ὀλοκαύτωμα.

8 καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περι τῆς ἀμαρτίας πρότερον· καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ·

9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περι τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμαρτία γὰρ ἐστίν.

10 καὶ τὸ δεύτερον ποι' σῆ ὀλοκαύτωμα, ὡς καθ' κει. καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περι τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτεν, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ.

11 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκη αὐτοῦ ἡ χεὶρ ζευγὸς τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, καὶ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περι οὐ ἤμαρτεν, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν περι ἀμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθ' σῆ ἐπ' αὐτὸ λίβανον, ὅτι περι ἀμαρτίας ἐστίν·

12 καὶ οἶσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλ' ρη τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθ' σῆ ἐπὶ τὸ θυσιαστ' ριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίῳ· ἀμαρτία ἐστίν.

13 καὶ ἐξιλάσεται περι αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περι τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτεν, ἐφ' ἐνὸς τούτων, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως.

14 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

15 Ψυχὴ ἐὰν λάθῃ αὐτὸν λ' θῆ καὶ ἀμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου, καὶ οἶσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περι οὐ ἐπλημμέλησεν.

16 καὶ ὁ ἤμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἀποτεῖσαι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθ' σῆ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περι αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ.

17 Καὶ ἡ ψυχ', ἢ ἂν ἀμάρτη καὶ ποι' σῆ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω καὶ πλημμελ' σῆ καὶ λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν,

18 καὶ οἶσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμελείαν πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ ἐξιλάσεται περι αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περι τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς ἠγνόησεν καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ·

19 ἐπλημμέλησεν γὰρ πλημμέλησιν ἔναντι κυρίου.

20 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

21 Ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδῶν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθ' κῆ ἢ περι κοινωνίας ἢ περι ἀρπαγῆς ἢ ἠδίκησέν τι τὸν πλησίον

22 ἢ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσῃται περι αὐτῆς καὶ ὁμῶς ἀδικῶς περι ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐὰν ποι' σῆ ὁ ἄνθρωπος ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις,

23 καὶ ἔσται ἠνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμελ' σῆ, καὶ ἀποδῶ τὸ ἀρπαγμα, ὃ ἤρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθ' κῆν, ἧτις παρετέθη αὐτῶ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἢν εὗρεν,

24 ἀπὸ παντὸς πράγματος, οὐ ὧμοσεν περι αὐτοῦ ἀδικῶς, καὶ ἀποτεῖσαι αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ πέμπτον προσθ' σῆ ἐπ' αὐτό· τίνος ἐστίν, αὐτῶ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῆ.

25 καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἶσει τῷ κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν αὐτῶ.

26 καὶ ἐξιλάσεται περι αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου, καὶ ἀφεθ' σεται αὐτῶ περι ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐποίησεν καὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῶ.

Levítico 6

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

2 Ἐντειλαὶ Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως· αὐτῆ ἢ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωί, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθ' σεται ἐπ' αὐτοῦ, οὐ σβεσθ' σεται.

3 καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περι τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἢν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ παραθ' σῆ αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.

4 καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν.

5 καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστ' ριον καυθ' σεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθ' σεται, καὶ καύσει ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτὸ ξύλα τὸ πρωί καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ ἐπιθ' σῆ ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου·

6 καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθ' σεται ἐπὶ τὸ θυσιαστ' ριον, οὐ σβεσθ' σεται.

7 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἢν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ααρων ἔναντι κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου·

8 καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὴν δρακί ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ σὺν τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστ' ριον κάρπωμα· ὁσμὴ εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ.

9 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθ' σεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτ' ν.

10 οὐ πεφθ' σεται ἐξυμωμένη μερίδα αὐτῆν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου· ἅγια ἁγίων ὡσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.

11 πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτ' ν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. πᾶς, ὃς ἐὰν ἀνηται αὐτῶν, ἁγιασθ' σεται.

12 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

13 Τοῦτο τὸ δῶρον Ααρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἂν χρίσης αὐτόν· τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός, τὸ ἡμισυ αὐτῆς τὸ πρωί καὶ τὸ ἡμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν.

14 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθ' σεται, πεφυραμένην οἶσει αὐτ' ν, ἑλικτά, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν ὁσμῆν εὐωδίας κυρίῳ.

15 ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποι' σῆ αὐτ' ν· νόμος αἰώνιος, ἅπαν ἐπιτελεσθ' σεται.

16 καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθῆσεται.
 17 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 18 Λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων Οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας· ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσιν τὰ περι τῆς ἁμαρτίας ἔναντι κυρίου· ἅγια ἄγιον ἔστιν.
 19 ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτήν ἔδεται αὐτῷ· ἐν τόπῳ ἄγιῳ βρωθῆσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
 20 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθῆσεται· καὶ ὧ ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, ὃ ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ πλυθῆσεται ἐν τόπῳ ἄγιῳ.
 21 καὶ σκεῦος ὀστράκινον, οὐδ' ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβῆσεται· ἐὰν δὲ ἐν σκευεῖ χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι.
 22 πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσιν φάγεται αὐτά· ἅγια ἄγιων ἔστιν κυρίου.
 23 καὶ πάντα τὰ περι τῆς ἁμαρτίας, ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἄγιῳ, οὐ βρωθῆσεται· ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται.

Levitico 7

1 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περι τῆς πλημμελείας· ἅγια ἄγιων ἔστιν.
 2 ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσιν τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου, καὶ τὸ αἶμα προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω.
 3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
 4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος (σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτά),
 5 καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κάρπωμα τῷ κυρίῳ· περι πλημμελείας ἔστιν.
 6 πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἄγιῳ ἔδονται αὐτά· ἅγια ἄγιων ἔστιν.
 7 ὡσπερ τὸ περι τῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας, νόμος εἰς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς, ὅστις ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.
 8 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἧς αὐτὸς προσφέρει, αὐτῷ ἔσται.
 9 καὶ πᾶσα θυσία, ἧτις ποιηθῆσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα, ἧτις ποιηθῆσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.
 10 καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ααρων ἔσται, ἐκάστω τὸ ἴσον.
 11 Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσιν κυρίῳ.
 12 ἐὰν μὲν περι αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτῷ, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, λάγανα ἄζυμα διακεκριμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ·
 13 ἐπ' ἄρτους ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσία αἰνέσεως σωτηρίου.
 14 καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δῶρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ· τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἶμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.
 15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται καὶ ἐν ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθῆσεται· οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωί.
 16 κἂν εὐχῆ, ἢ ἐκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἢ ἂν ἡμέρα προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθῆσεται καὶ τῆ ἀὔριον·

17 καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται.
 18 ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη, οὐ δεχθῆσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό, οὐ λογισθῆσεται αὐτῷ, μίασμά ἐστίν· ἢ δὲ ψυχῆ, ἧτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λῆμψεται.
 19 καὶ κρέα, ὅσα ἂν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθῆσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται. πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.
 20 ἢ δὲ ψυχῆ, ἧτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστίν κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ, ἀπολείται ἢ ψυχῇ ἐκείνῃ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
 21 καὶ ψυχῆ, ἢ ἂν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστίν κυρίου, ἀπολείται ἢ ψυχῇ ἐκείνῃ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
 22 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 23 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Πᾶν στέαρ βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε.
 24 καὶ στέαρ θησιμαίων καὶ θηριάλωτον ποιηθῆσεται εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς βρώσιν οὐ βρωθῆσεται.
 25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ, ἀπολείται ἢ ψυχῇ ἐκείνῃ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
 26 πᾶν αἶμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν.
 27 πᾶσα ψυχῆ, ἢ ἂν φάγῃ αἶμα, ἀπολείται ἢ ψυχῇ ἐκείνῃ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
 28 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 29 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλῆσθε λέγων· Ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.
 30 αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθύνιου καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, προσοίσει αὐτὰ ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα ἔναντι κυρίου.
 31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔσται τὸ στηθύνιον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.
 32 καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσίων τοῦ σωτηρίου ὑμῶν·
 33 ὁ προσφέρων τὸ αἶμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ααρων, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι.
 34 τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαίρεματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσίων τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτά Ααρων τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
 35 Αὕτη ἡ χρῆσις Ααρων καὶ ἡ χρῆσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἐν ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῦεν τῷ κυρίῳ,
 36 καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἢ ἡμέρα ἔχρισεν αὐτοὺς, παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
 37 οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περι ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου,
 38 ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἢ ἡμέρα ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρῷ Σινα.

Levitico 8

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 2 Λαβὲ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περι τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοὺν τῶν ἄζύμων
 3 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

4 και ἐποίησεν Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος, καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

5 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ Τοῦτό ἐστιν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι.

6 καὶ προσ᾽νεγκεν Μωυσῆς τὸν Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι·

7 καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ·

8 καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δ'λωσιν καὶ τὴν ἄλ'θειαν·

9 καὶ ἐπέθηκεν τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἄγιον, ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ.

10 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως

11 καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπτάκις καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστῆριον καὶ ἠγίασεν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἠγίασεν αὐτά· καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἠγίασεν αὐτ'ν.

12 καὶ ἐπέχεεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ααρων καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἠγίασεν αὐτόν.

13 καὶ προσ᾽γαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιθάρεις, καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ.

14 καὶ προσ᾽γαγεν Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας.

15 καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστῆριον· καὶ τὸ αἶμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἠγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ.

16 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀν᾽νεγκεν Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον·

17 καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ.

18 καὶ προσ᾽γαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

19 καὶ ἔσφαξεν Μωυσῆς τὸν κριόν, καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλῳ.

20 καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν κατὰ μέλη καὶ ἀν᾽νεγκεν Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ·

21 καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι καὶ ἀν᾽νεγκεν Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον· ὀλοκαύτωμα, ὃ ἐστιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ.

22 καὶ προσ᾽γαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον, κριὸν τελειώσεως· καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

23 καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

24 καὶ προσ᾽γαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων, καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλῳ.

25 καὶ ἔλαβεν τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

26 καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος ἔναντι κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἕνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἕξ ἐλαίου ἕνα καὶ λάγανον ἕν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

27 καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀν᾽νεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου.

28 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀν᾽νεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστιν ὁσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ.

29 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, καὶ ἐγένετο Μωυσῆ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ.

30 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέρρανεν ἐπὶ Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἠγίασεν Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

31 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ Ἐψ᾽σατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακται μοι λέγων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φαγόνται αὐτά·

32 καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαυθ᾽σεται.

33 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῆ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἐπτά γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν.

34 καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.

35 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθ᾽σεσθε ἐπτά ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτως γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός.

36 καὶ ἐποίησεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ.

Levitico 9

1 Καὶ ἐγεν᾽θη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραηλ.

2 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων Λαβὲ σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, ἄμωμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου·

3 καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραηλ λάλησον λέγων Λάβετε χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας καὶ μοσχάριον καὶ ἄμνον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἄμωμα,

4 καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ, ὅτι σ᾽μερον κύριος ὀφθ᾽σεται ἐν ὑμῖν.

5 καὶ ἔλαβον, καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς, ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσήλθεν πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου.

6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ εἶπεν κύριος, ποι᾽σατε, καὶ ὀφθ᾽σεται ἐν ὑμῖν δόξα κυρίου.

7 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων Πρὸσελθε πρὸς τὸ θυσιαστῆριον καὶ ποιῆσον τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα σου καὶ ἐξιλάσαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποιῆσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ.

8 καὶ προσήλθεν Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστῆριον καὶ ἔσφαξεν τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας·
9 καὶ προσ᾽νεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔβαψεν τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου·
10 καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀν᾽νεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ·
11 καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν, κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,
12 καὶ ἔσφαξεν τὸ ὄλοκαύτωμα· καὶ προσ᾽νεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον κύκλῳ·
13 καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα προσ᾽νεγκαν αὐτῷ κατὰ μέλη, αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλῶν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον·
14 καὶ ἔπλυνεν τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον.
15 καὶ προσ᾽νεγκαν τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβεν τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ πρῶτον.
16 καὶ προσ᾽νεγκεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ ἐποίησεν αὐτό, ὡς καθ᾽κει.
17 καὶ προσ᾽νεγκεν τὴν θυσίαν καὶ ἔπλησεν τὰς χεῖρας ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον χωρὶς τοῦ ὄλοκαυτώματος τοῦ πρωينوῦ.
18 καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσ᾽νεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστῆριον κύκλῳ·
19 καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν ὀσφὴν καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος,
20 καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια, καὶ ἀν᾽νεγκαν τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον.
21 καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ααρων ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ.
22 καὶ ἐξάρας Ααρων τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη ποιᾶσαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.
23 καὶ εἰσήλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν, καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.
24 καὶ ἐξήλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὰ τε ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα, καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

Levitico 10

1 Καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ᾽ αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ᾽ αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσ᾽νεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἄλλότριον, ὃ οὐ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς.
2 καὶ ἐξήλθεν πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι κυρίου.
3 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων Τοῦτο ἐστίν, ὃ εἶπεν κύριος λέγων· Ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἁγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι. καὶ κατενύχθη Ααρων.
4 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς τὸν Μισαδαι καὶ τὸν Ελισαφαν υἱοὺς Οὔζιηλ υἱοῦς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς Προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
5 καὶ προσήλθον καὶ ἦσαν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπεν Μωυσῆς.

6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ Ελεάζαρ καὶ Ἰθαμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειμμένους τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαρρῆξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς· οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου.

7 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ γὰρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ᾽ ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ.
8 Καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ααρων λέγων
9 Οἶνον καὶ σικερα οὐ πίεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ἡνίκα ἂν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστῆριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε (νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν)
10 διαστεῖλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβῶλων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν.
11 καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πάντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ.
12 Καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ πρὸς Ελεάζαρ καὶ Ἰθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειφθέντας Λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστῆριον· ἅγια ἁγίων ἐστίν.
13 καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστίν καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταται μοι.
14 καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
15 τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαίρεματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν, ἀφορίσμα ἀφορίσμα ἔναντι κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ.
16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησεν Μωυσῆς, καὶ ὅδε ἐνεπεύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ελεάζαρ καὶ Ἰθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειμμένους λέγων
17 Διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστίν, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου·
18 οὐ γὰρ εἰσ᾽χθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος.
19 καὶ ἐλάλησεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν λέγων Εἰ σ᾽μερον προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου, καὶ συμβέβηκέν μοι ταῦτα· καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σ᾽μερον, μὴ ἄρεστόν ἐσται κυρίῳ;
20 καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς, καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ.

Levitico 11

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων
2 Λαλᾶσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες Ταῦτα τὰ κτ᾽νη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
3 πᾶν κτήνος διχληλοῦν ὄπλην καὶ ὄνουχιστήρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμόν ἐν τοῖς κτ᾽νεσιν, ταῦτα φάγεσθε.
4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε· ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμόν καὶ ἀπὸ τῶν διχληλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνουχίζόντων ὄνουχιστήρας· τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει

μηρυκισμόν τοῦτο, ὄπλῃν δὲ οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
5 καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμόν τοῦτο καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμόν τοῦτο καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
7 καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλῃν τοῦτο καὶ ὄνυχίζει ὄνυχας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
8 ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν.
9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν· πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς περὺγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασιν καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις, ταῦτα φάγεσθε.
10 καὶ πάντα, ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς περὺγια οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις, ἀπὸ πάντων, ὧν ἐρεῦγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς ζώσης τῆς ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμά ἐστιν·
11 καὶ βδελύγματα ἐσονται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε·
12 καὶ πάντα, ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς περὺγια καὶ λεπίδες, τῶν ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν.
13 Καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθῆσεται, βδέλυγμά ἐστιν· τὸν αἰτὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαιέτον
14 καὶ τὸν γύπα καὶ ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
15 καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
16 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν
18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκάνα καὶ κύκνον
19 καὶ γλαῦκα καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα.
20 καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν.
21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα· ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.
22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῆ καὶ τὸν ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ.
23 πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς ἐστὶν τέσσαρες πόδες, βδέλυγμά ἐστιν ὑμῖν.
24 καὶ ἐν τοῦτοις μιανθῆσθε, πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας,
25 καὶ πᾶς ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας·
26 ἐν πᾶσιν τοῖς κτ'νεσιν ὃ ἐστὶν διχηλοῦν ὄπλῃν καὶ ὄνυχιστήρας ὄνυχίζει καὶ μηρυκισμόν οὐ μαρκαῖται, ἀκάθαρτα ἐσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας.
27 καὶ πᾶς, ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτα ἐστὶ ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας·
28 καὶ ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστὶν.
29 Καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ γαλῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος,
30 μυγαλῆ καὶ χαμαιλέων καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ,
31 ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθηκώτων ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας.
32 καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν τεθηκώτων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἐστὶ ἀπὸ παντός σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος, ὃ ἐὰν ποιηθῇ

ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφῆσεται καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸν ἐστὶ.
33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον, εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ἦ, ἀκάθαρτα ἐστὶ, καὶ αὐτὸ συντριβῆσεται.
34 καὶ πᾶν βρῶμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτος ἐστὶ· καὶ πᾶν ποτόν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγεῖω, ἀκάθαρτος ἐστὶ.
35 καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτος ἐστὶ· κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθῆσονται· ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστὶν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐσονται·
36 πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὑδάτος, ἐστὶ καθαρὸν· ὁ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐστὶ.
37 ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρῆσεται, καθαρὸν ἐστὶ·
38 ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτος ἐστὶ ὑμῖν.
39 Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὃ ἐστὶν ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν, ὃ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας·
40 καὶ ὃ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἕως ἑσπέρας.
41 Καὶ πᾶν ἐρπετόν, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶ ὑμῖν, οὐ βρωθῆσεται.
42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἐστὶν.
43 καὶ οὐ μὴ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθῆσθε ἐν τοῦτοις καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς·
44 ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ ἀγιασθῆσθε καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς·
45 ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεός, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος.
46 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς
47 διαστείλα ἄνα μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἄνα μέσον τῶν καθαρῶν καὶ ἄνα μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα καὶ ἄνα μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

Levitico 12

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς Γυν', ἥτις ἐὰν σπερματισθῇ καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ ἐπτὰ ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφόδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἐστὶ·
3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ·
4 καὶ τριᾶκοντα ἡμέρας καὶ τρεῖς καθῆσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς, παντός ἀγίου οὐχ ἄνεται καὶ εἰς τὸ ἅγιαστ'ριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.
5 ἐὰν δὲ θῆλῃ τέκῃ, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶ δις ἐπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἀφόδρον· καὶ ἐξῆκοντα ἡμέρας καὶ ἐξ καθεσθῆσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς.
6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' οὗ ἡμερῆς ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ νεοσσὸν περιστερῶς ἢ τρυγόνᾳ περὶ ἀμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα.

7 και προσοίσει έναντι κυρίου και ἐξιλάσεται περι αὐτῆς ὁ ἱερεὺς και καθαριεὶ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ.

8 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνόν, και λῶμψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περισερών, μίαν εἰς ὄλοκαύτωμα και μίαν περι ἁμαρτίας, και ἐξιλάσεται περι αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, και καθαρισθῶσεται.

Levitico 13

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν και Ααρων λέγων

2 Ἀνθρώπῳ ἐὰν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς και γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφή λέπρας, και ἀχθῶσεται πρὸς Ααρων τὸν ἱερέα ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.

3 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, και ἡ θριξ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλη λευκῶ, και ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, ἀφή λέπρας ἐστίν· και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και μιανεὶ αὐτόν.

4 ἐὰν δὲ τηλαυγῆς λευκὴ ἢ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς, και ταπεινὴ μὴ ἢ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, και ἡ θριξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλεν τρίχα λευκῶν, αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἁμαυρά, και ἀφοριεὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας.

5 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, και ἰδοὺ ἡ ἀφή μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι, και ἀφοριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον.

6 και ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ δεύτερον, και ἰδοὺ ἁμαυρὰ ἢ ἀφῶ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι, καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· σημασία γὰρ ἐστίν· και πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται.

7 ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέση ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτόν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν, και ὀφθῶσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεὶ,

8 και ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ μετέπεσεν ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· λέπρα ἐστίν.

9 Καὶ ἀφή λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, και ἦξει πρὸς τὸν ἱερέα·

10 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, και αὐτὴ μετέβαλεν τρίχα λευκῶν, και ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζώσης ἐν τῇ οὐλῇ,

11 λέπρα παλαιουμένη ἐστίν, ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς ἐστίν, και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς και ἀφοριεὶ αὐτόν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

12 ἐὰν δὲ ἐξανθοῦσα ἐξανθῶσῃ ἡ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, και καλύψη ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως,

13 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτὸς, και καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῶν, ὅτι πᾶν μετέβαλεν λευκόν, καθαρὸν ἐστίν.

14 και ἢ ἂν ἡμέρα ὀφθῇ ἐν αὐτῷ χρῶς ζῶν, μιανθῶσεται,

15 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρῶτα τὸν ὑγιῆ, και μιανεὶ αὐτόν ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν· λέπρα ἐστίν.

16 ἐὰν δὲ ἀποκαταστῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς και μεταβάλη λευκῶ, και ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα,

17 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφή εἰς τὸ λευκόν, και καθαριεὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῶν· καθαρὸς ἐστίν.

18 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος και ὑγιασθῇ,

19 και γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τηλαυγῆς λευκαίνουσα ἢ πυρρίζουσα, και ὀφθῶσεται τῷ ἱερεὶ,

20 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινότερα τοῦ δέρματος, και ἡ θριξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκῶν, και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξῶσθησεν.

21 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξ λευκῶ, και ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς,

και αὐτὴ ἢ ἁμαυρὰ, ἀφοριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

22 ἐὰν δὲ διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· ἀφή λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξῶσθησεν.

23 ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ τηλαύγημα και μὴ διαχέηται, οὐλὴ τοῦ ἔλκους ἐστίν, και καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς.

24 Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός, και γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος ἀυγάζον τηλαυγῆς λευκόν ὑποπυρρίζον ἢ ἔκλευκον,

25 και ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ μετέβαλεν θριξ λευκὴ εἰς τὸ ἀυγάζον, και ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ κατακαύματι ἐξῶσθησεν· και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, ἀφή λέπρας ἐστίν.

26 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀυγάζον θριξ λευκῶ, και ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἁμαυρόν, και ἀφοριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας.

27 και ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· ἀφή λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξῶσθησεν.

28 ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ ἀυγάζον και μὴ διαχυθῇ ἐν τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἢ ἁμαυρὰ, ἢ οὐλὴ τοῦ κατακαύματος ἐστίν, και καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ κατακαύματος ἐστίν.

29 Καὶ ἀνδρὶ και γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφή λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι,

30 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν και ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θριξ ξανθίζουσα λεπτῶ, και μιανεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς· θραύσμα ἐστίν, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνος ἐστίν.

31 και ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος και ἰδοὺ οὐχ ἢ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, και θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, και ἀφοριεὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας.

32 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, και ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραύσμα, και θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, και ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος,

33 και ξυρηθῶσεται τὸ δέρμα, τὸ δὲ θραύσμα οὐ ξυρηθῶσεται, και ἀφοριεὶ ὁ ἱερεὺς τὸ θραύσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον.

34 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραύσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, και ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραύσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν, και ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος, και καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, και πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται.

35 ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραύσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν,

36 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ διακέχεται τὸ θραύσμα ἐν τῷ δέρματι, οὐκ ἐπισκέψεται ὁ ἱερεὺς περι τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.

37 ἐὰν δὲ ἐνάπιον μείνη τὸ θραύσμα ἐπὶ χώρας και θριξ μέλαινα ἀνατείλη ἐν αὐτῷ, ὑγίακεν τὸ θραύσμα· καθαρὸς ἐστίν, και καθαριεὶ αὐτόν ὁ ἱερεὺς.

38 Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἀυγάσματα ἀυγάζοντα λευκαθίζοντα,

39 και ὄψεται ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἀυγάσματα ἀυγάζοντα λευκαθίζοντα, ἀλφός ἐστίν, καθαρὸς ἐστίν· ἐξανθεὶ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καθαρὸς ἐστίν.

40 Ἐὰν δὲ τινι μαδῶσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ, φαλακρός ἐστίν, καθαρὸς ἐστίν·

41 ἐὰν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδῶσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ, ἀναφάλαντός ἐστίν, καθαρὸς ἐστίν.

42 ἐὰν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφή λευκὴ ἢ πυρρίζουσα, λέπρα ἐστίν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ,

43 και ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς και ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ

ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

44 ἄνθρωπος λεπρός ἐστίν· μίανσει μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφ᾽ αὐτοῦ.

45 Καὶ ὁ λεπρός, ἐν ᾧ ἐστίν ἡ ἀφ᾽, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακάλυπτος, καὶ περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω καὶ ἀκάθαρτος κεκλῖσται·

46 πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἂν ἢ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀφ᾽, ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται· κεχωρισμένος καθ᾽ ἑαυτὸν, ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτοῦ ἢ διατριβ᾽.

47 Καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἐν αὐτῷ ἀφ᾽ λέπρας, ἐν ἱματίῳ ἔρεῶ ἢ ἐν ἱματίῳ στιππύνω,

48 ἢ ἐν στ᾽μονι ἢ ἐν κρόκῃ ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν τοῖς ἔρεοις ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ δέρματι,

49 καὶ γένηται ἡ ἀφ᾽ χλωρίζουσα ἢ πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στ᾽μονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος, ἀφ᾽ λέπρας ἐστίν, καὶ δεῖξει τῷ ἱερεῖ.

50 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφ᾽, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφ᾽ ἑπτὰ ἡμέρας.

51 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφ᾽ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀφ᾽ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στ᾽μονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν τῷ δέρματι κατὰ πάντα, ὅσα ἂν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμοнос ἐστίν ἡ ἀφ᾽, ἀκάθαρτος ἐστίν.

52 κατακαύσει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν στ᾽μονα ἢ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἔρεοις ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, ἐν ᾧ ἐὰν ἢ ἐν αὐτῷ ἡ ἀφ᾽, ὅτι λέπρα ἔμμοнос ἐστίν, ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται.

53 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἀφ᾽ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στ᾽μονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ,

54 καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ᾽ οὐδὲν ἢ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀφ᾽, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφ᾽ ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον·

55 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφ᾽, καὶ ἴδε μὴ μετέβαλεν τὴν ὄψιν ἡ ἀφ᾽, καὶ ἡ ἀφ᾽ οὐ διαχέεται, ἀκάθαρτος ἐστίν, ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται· ἐστ᾽ρισται ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στ᾽μονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ.

56 καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἢ ἀμαυρὰ ἢ ἀφ᾽ μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ, ἀπορρ᾽ξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος ἢ ἀπὸ τοῦ στ᾽μονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης.

57 ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στ᾽μονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, λέπρα ἐξανθοῦσά ἐστίν· ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται ἐν ᾧ ἐστίν ἡ ἀφ᾽.

58 καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στ᾽μον ἢ ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον, ὃ πλυθῆσεται καὶ ἀποστ᾽σεται ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀφ᾽, καὶ πλυθῆσεται τὸ δεύτερον καὶ καθαρὸν ἔσται.

59 οὗτος ὁ νόμος ἀφ᾽ λέπρας ἱματίου ἔρεοῦ ἢ στιππύνου ἢ στ᾽μονος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου εἰς τὸ καθαρῆσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτὸ.

Levitico 14

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων

2 Οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ, ἢ ἂν ἡμέρα καθαρῆσθῇ· καὶ προσαχθῆσεται πρὸς τὸν ἱερέα,

3 καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰάται ἢ ἀφ᾽ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ,

4 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λ᾽μψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὑσσωπον·

5 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσιν τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι·

6 καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λ᾽μψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὑσσωπον καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνίθιου τοῦ σφαγέντος ἐφ᾽ ὕδατι ζῶντι·

7 καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρῆσθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον.

8 καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρῆσθεις τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ξυρηθῆσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα καὶ λούσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ διατριβεῖ ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.

9 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθῆσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγονα καὶ τὰς ὀφρύας καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθῆσεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται.

10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λ᾽μψεται δύο ἄμνοнос ἐνιαυσίους ἀμόμους καὶ πρόβατον ἐνιαύσιον ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ καὶ κοτύλῃν ἐλαίου μίαν,

11 καὶ στ᾽σει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρῶν τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαρῶν καὶ ταῦτα ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

12 καὶ λ᾽μψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τὸν ἕνα καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλῃν τοῦ ἐλαίου καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου·

13 καὶ σφάξουσιν τὸν ἄμνον ἐν τόπῳ, οὐ σφάξουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστιν γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας, ἔστιν τῷ ἱερεῖ, ἅγια ἁγίων ἐστίν.

14 καὶ λ᾽μψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθ᾽σει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαρῶν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχειεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἄριστεράν

16 καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις τῷ δακτύλῳ ἔναντι κυρίου·

17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐν τῇ χεῖρὶ ἐπιθ᾽σει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαρῶν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·

18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθ᾽σει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρῶν, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου.

19 καὶ ποι᾽σει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ ἀκαθάρτου τοῦ καθαρῶν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα.

20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστ᾽ριον ἔναντι κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρῆσῆσεται.

21 Ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεῖρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη,

λ᾽μψεται ἄμνον ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ κοτύλῃν ἐλαίου μίαν

22 καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσὸς περιστερῶν, ὅσα εὗρην ἢ χεῖρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα·

23 καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρῆσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου.

24 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλῃν τοῦ ἐλαίου ἐπιθ᾽σει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου.

25 καὶ σφάξει τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας καὶ λ᾽μψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθ᾽σει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαρῶν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

26 και από τοῦ ἐλαίου ἐπιχειεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἄριστεράν,
27 και ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἄριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου·
28 και ἐπιθῶσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ και ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς και ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθῶσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος, και ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου.
30 και ποιῶσει μίαν τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν, καθότι εἶδεν αὐτοῦ ἡ χεῖρ,
31 τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας και τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ, και ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου.
32 οὗτος ὁ νόμος, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἀφή τῆς λέπρας και τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ.
33 Και ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν και Ααρων λέγων
34 Ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἦν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτῶσει, και δώσω ἀφήν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτῶτου ὑμῖν,
35 και ἦξει τίνος αὐτοῦ ἡ οἰκία και ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεὶ λέγων Ὡσπερ ἀφή ἐώραται μου ἐν τῇ οἰκίᾳ.
36 και προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν πρὸ τοῦ εἰσελθόντα ἰδεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἀφήν και οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἐὰν ἦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, και μετὰ τὰ ὅσα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.
37 και ὄψεται τὴν ἀφήν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας ἢ πυρριζούσας, και ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων,
38 και ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας και ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτά ἡμέρας.
39 και ἐπανῴξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ και ὄψεται τὴν οἰκίαν και ἰδοὺ οὐ διεχύθη ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας,
40 και προστάξει ὁ ἱερεὺς και ἐξελοῦσιν τοὺς λίθους, ἐν οἷς ἐστιν ἡ ἀφή, και ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
41 και ἀποξυσουσιν τὴν οἰκίαν ἔσωθεν κύκλῳ και ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
42 και λῴμψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἐτέρους και ἀντιθῴσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων και χοῦν ἕτερον λῴμψονται και ἐξαλείψουσιν τὴν οἰκίαν.
43 ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἀφή και ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους και μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν και μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι,
44 και εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς και ὄψεται· εἰ διακέχεται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστιν.
45 και καθελοῦσιν τὴν οἰκίαν και τὰ ξύλα αὐτῆς και τοὺς λίθους αὐτῆς και πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
46 και ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἀφορισμένη ἐστίν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
47 και ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· και ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
48 ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς και ἴδῃ και ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, και καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή·
49 και λῴμψεται ἀφαγνίσει τὴν οἰκίαν δύο ὄρνιθα ζῶντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ὑσσωπον·

50 και σφάξει τὸ ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι
51 και λῴμψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον και τὸ κεκλωσμένον κόκκινον και τὸν ὑσσωπον και τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν και βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἶμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι και περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπτάκις
52 και ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὄρνιθίου και ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι και ἐν τῷ ὄρνιθίῳ τῷ ζῶντι και ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ και ἐν τῷ ὑσσωπῷ και ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ·
53 και ἐξαποστελεῖ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον και ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας, και καθαρά ἔσται.
54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πάσαν ἀφήν λέπρας και θραύσματος
55 και τῆς λέπρας ἱματίου και οἰκίας
56 και οὐλήης και σημασίας και τοῦ ἀυγάζοντος
57 και τοῦ ἐξηγῶσασθαι ἢ ἡμέρα ἀκάθαρτον και ἢ ἡμέρα καθαρισθῶσεται· οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Levitico 15

1 Και ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν και Ααρων λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ και ἐρεῖς αὐτοῖς Ἄνδρι ἀνδρὶ, ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστιν.
3 και οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως, ἥς συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πάσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ, ἢ συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστιν.
4 πάσα κοίτη, ἐφ' ἣ ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονορρυῶς, ἀκάθαρτός ἐστιν, και πᾶν σκεῦος, ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῶς, ἀκάθαρτον ἔσται.
5 και ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
6 και ὁ καθῴμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους, ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ὁ γονορρυῶς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
7 και ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορρυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
8 ἐὰν δὲ προσιελίσῃ ὁ γονορρυῶς ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
9 και πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῶς, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας.
10 και πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἐὰν ἦ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· και ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
11 και ὅσων ἐὰν ἄψηται ὁ γονορρυῶς και τὰς χεῖρας οὐ νένιπται, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια και λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
12 και σκεῦος ὀστράκινον, οὗ ἂν ἄψηται ὁ γονορρυῶς, συντριβῶσεται· και σκεῦος ξύλινον νιφῶσεται ὕδατι και καθαρὸν ἔσται.
13 ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονορρυῶς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, και ἐξαριθμῶσεται αὐτῷ ἐπτά ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν και πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι και καθαρὸς ἔσται.
14 και τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λῴμψεται ἐαυτῷ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν και οἴσει αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου και δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεὶ·
15 και ποιῶσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς, μίαν περὶ ἁμαρτίας και μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, και ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ.

16 Καὶ ἄνθρωπος, ᾧ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
 17 καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα, ἐφ' ὃ ἐὰν ᾦ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθῆσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.
 18 καὶ γυν', ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.
 19 Καὶ γυν', ἣτις ἐὰν ᾦ ῥέουσα αἷματι, ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας,
 20 καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται, καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται.
 21 καὶ πᾶς, ὃς ἐὰν ἀνηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
 22 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους, οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
 23 ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὕσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους, οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ, ἐν τῷ ἀπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
 24 ἐὰν δὲ κοίτη τις κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται.
 25 Καὶ γυν', ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφένδρου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἀφένδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφένδρου, ἀκάθαρτος ἔσται.
 26 καὶ πᾶσαν κοίτην, ἐφ' ἣν ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφένδρου ἔσται αὕτη, καὶ πᾶν σκεῦος, ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφένδρου.
 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
 28 ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμῆσεται αὕτη ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθῆσεται.
 29 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λῆμψεται αὕτη δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου,
 30 καὶ ποιῆσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
 31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιῆσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν σκηνῶν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.
 32 οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροῦς καὶ ἐὰν τινι ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ
 33 καὶ τῇ αἰμορροῦσῃ ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς καὶ ὁ γονορροῦς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ, τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθαρμένης.

Levitico 16

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτήσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρων ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν
 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν Λάλησον πρὸς Ἀαρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται· ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθῆσονται ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.

3 οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρων εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα·
 4 καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελές λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνη λινῆ ζώσεται καὶ κίδαριν λινῆν περιθῆσεται· ἱμάτια ἁγία ἔστιν, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτά.
 5 καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λῆμψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.
 6 καὶ προσάξει Ἀαρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
 7 καὶ λῆμψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στῆσει αὐτοὺς ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
 8 καὶ ἐπιθῆσει Ἀαρων ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλῆρον ἓνα τῷ κυρίῳ καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ.
 9 καὶ προσάξει Ἀαρων τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπήλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας·
 10 καὶ τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπήλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, στῆσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπῶν· ἀφῆσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.
 11 καὶ προσάξει Ἀαρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μόνον καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάζει τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ.
 12 καὶ λῆμψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθρώκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου καὶ πλῆσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος
 13 καὶ ἐπιθῆσει τὸ θυμίαμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου· καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστῆριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται.
 14 καὶ λῆμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστῆριον κατὰ ἀνατολάς· κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἐπτάκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ.
 15 καὶ σφάζει τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι κυρίου καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος καὶ ποιῆσει τὸ αἷμα αὐτοῦ ὄν τρόπον ἐποίησεν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστῆριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου
 16 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ οὕτω ποιῆσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.
 17 καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.
 18 καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον τὸ ὄν ἀπέναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ· καὶ λῆμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθῆσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ
 19 καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
 20 καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστῆριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα.
 21 καὶ ἐπιθῆσει Ἀαρων τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτὸ πᾶσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ πᾶσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ πᾶσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθῆσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον·

22 καὶ λῴμψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον.

23 καὶ εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, ἣν ἐνεδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθῴσει αὐτὴν ἐκεῖ.

24 καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ποιῴσει τὸ ὀλοκάρπωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων.

25 καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστῴριον.

26 καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφρασιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολῴν.

27 καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἶμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἐξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν·

28 ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολῴν.

29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιῴσετε, ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσῴλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν.

30 ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν καθαρῴσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου, καὶ καθαρῴσεσθε.

31 σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὐτῆ ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.

32 ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς, ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσουσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν τατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν,

33 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστῴριον ἐξιλάσεται καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.

34 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἀπάξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιηῴσεται, καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωσῳ.

Levitico 17

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωσῳν λέγων

2 Λάλησον πρὸς Ααρων καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντα υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς Τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο κύριος λέγων

3 Ἴνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἐξω τῆς παρεμβολῆς

4 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτῴριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἐξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε μὴ προσενέγκαι δῶρον κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ λογισῴσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἶμα· αἶμα ἐξέχεεν, ἐξολεθρευῴσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·

5 ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά·

6 καὶ προσχεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστῴριον κύκλῳ ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ·

7 καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορευούσιν ὀπίσω αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἴνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποιῴσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν

9 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἐξολεθρευῴσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἶμα, καὶ ἐπιστῴσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἶμα καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

11 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἶμα αὐτοῦ ἔστιν, καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἶμα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἐξιλάσεται.

12 διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἶμα, καὶ ὁ προσῴλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἶμα.

13 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θῴρευμα θηρίον ἢ πετεινόν, ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεῖ τὸ αἶμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῆ·

14 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἶμα αὐτοῦ ἔστιν, καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ Αἶμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἢ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἶμα αὐτοῦ ἔστιν· πᾶς ὃ ἔσθων αὐτὸ ἐξολεθρευῴσεται.

15 Καὶ πᾶσα ψυχῴ, ἣτις φάγεται θησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται·

16 ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λῴμψεται ἀνόμημα αὐτοῦ.

Levitico 18

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωσῳν λέγων

2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

3 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Αἰγύπτου, ἐν ἣ κατωκῴσατε ἐπ' αὐτῆ, οὐ ποιῴσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανααν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιῴσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορευέσεσθε·

4 τὰ κρίματά μου ποιῴσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε πορευέσθαι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

5 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιῴσετε αὐτά, ἃ ποιῴσας ἄνθρωπος ζῴσεται ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

6 Ἴνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ κύριος.

7 ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· μῴτηρ γὰρ σοῦ ἔστιν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημοσύνη πατρός σου ἔστιν.

9 ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου, ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἐξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

10 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἔστιν.

11 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ὁμοπατρία ἀδελφῶ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
12 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· οἰκεία γὰρ πατρὸς σου ἐστίν.
13 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· οἰκεία γὰρ μητρὸς σου ἐστίν.
14 ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· καὶ πρὸς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ· συγγενὴς γὰρ σου ἐστίν.
15 ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις· γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
16 ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν.
17 ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λῴμψη ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν· οἰκεῖται γὰρ σου εἰσιν, ἀσέβημά ἐστίν.
18 γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λῴμψη ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ ἔτι ζώσης αὐτῆς.
19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐ προσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτῶν.
21 καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ κύριος.
22 καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθῶσιν κοίτην γυναικὸς· βδέλυγμα γὰρ ἐστίν.
23 καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτό, καὶ γυνὴ οὐ στίθεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι· μυσερὸν γὰρ ἐστίν.
24 Μὴ μιαίνεσθε ἐν πᾶσιν τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμίανθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν.
25 καὶ ἐμίανθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτῶν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς.
26 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ οὐ ποιῆτε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὃ ἐγγώριος καὶ ὁ προσγενόμενος προσῴτος ἐν ὑμῖν·
27 πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότεροι ὑμῶν, καὶ ἐμίανθη ἡ γῆ·
28 καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν ὑμᾶς αὐτῶν, ὃν τρόπον προσώχθισεν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ ὑμῶν.
29 ὅτι πᾶς, ὃς ἂν ποιῆ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολεθρευθῶσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.
30 καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ ποιῆτε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονεν πρὸ τοῦ ὑμᾶς, καὶ οὐ μιανθῆσεσθε ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Levitico 19

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 Λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος, κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
3 ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
4 οὐκ ἐπακολουθῆσετε εἰδώλοις καὶ θεοῦς χωνευτοῦς οὐ ποιῆτε ὑμῖν· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

5 καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε.
6 ἢ ἂν ἡμέρα θύσητε, βρωθῆσεται καὶ τῆ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθῆσεται.
7 ἐὰν δὲ βρῶσει βρωθῇ τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη, ἄθυτόν ἐστίν, οὐ δεχθῆσεται·
8 ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἀμαρτίαν λῴμψεται, ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐβεβῴωσεν· καὶ ἐξολεθρευθῶσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.
9 Καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ ἐκθερίσαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξετε
10 καὶ τὸν ἀμπελώνά σου οὐκ ἐπανατρύγῃσιν οὐδὲ τοὺς ῥώγας τοῦ ἀμπελώνος σου συλλέξετε· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείπετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
11 Οὐ κλέψετε. οὐ ψεύσεσθε. οὐ συκοφαντῆσει ἕκαστος τὸν πλησίον.
12 καὶ οὐκ ὁμείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
13 οὐκ ἀδικῆσετε τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἀρπάσεις, καὶ οὐ μὴ κοιμηθῆσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρά σοι ἕως πρωῒ.
14 οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφὸν καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθῆσετε σκάνδαλον καὶ φοβηθῆσιν κύριον τὸν θεόν σου· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
15 Οὐ ποιῆτε ἀδικίαν ἐν κρίσει· οὐ λῴμψη πρόσωπον πτωχοῦ οὐδὲ θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου, ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.
16 οὐ πορεύσῃ δόλω ἐν τῷ ἔθνεσιν σου, οὐκ ἐπισυστῆσιν ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
17 οὐ μισῆσετε τὸν ἀδελφόν σου τῆ διανοίᾳ σου, ἐλεγμῶ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ λῴμψη δι' αὐτὸν ἀμαρτίαν.
18 καὶ οὐκ ἐκδικᾷται σου ἡ χεὶρ, καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἀγαπῆσετε τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· ἐγὼ εἰμι κύριος.
19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτῆνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγω καὶ τὸν ἀμπελώνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.
20 Καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὐτῆ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ καὶ αὐτῆ λύτρωσις οὐ λελύτρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῆ ἐστὶ αὐτοῖς· οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπληλευθρώθη.
21 καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρά τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας·
22 καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἐναντι κυρίου περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἤμαρτεν, καὶ ἀφεθῆσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν.
23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύετε πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος, οὐ βρωθῆσεται·
24 καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ·
25 ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γενῆματα αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὀρνηθοσκοπῆσεσθε.
27 οὐ ποιῆτε σισόνη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πάγωνος ὑμῶν.
28 καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιῆτε ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιῆτε ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

29 οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ ἡ γῆ πλησθῆσεται ἀνομίας.

30 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἰμι κύριος.

31 οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιασθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

32 ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστῆσθε καὶ τιμῆσαι πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

33 Ἐὰν δέ τις προσέλθῃ προσῴλυτος ὑμῖν ἐν τῇ γῆ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν·

34 ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσῴλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτὸν, ὅτι προσῴλυτος ἐγενήθη ἐν γῆ Αἰγύπτου· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

35 οὐ ποιῆσετε ἄδικον ἐν κρίσει ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίαις καὶ ἐν ζυγοῖς·

36 ζυγὰ δίκαια καὶ στάθμια δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιῆσετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Levitico 20

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων

2 Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις· Ἐὰν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν προσγενημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις.

3 καὶ ἐγὼ ἐπιστῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολώ αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνη τὰ ἁγία μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἁγιασμένων μοι.

4 ἐὰν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἐν τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν,

5 καὶ ἐπιστῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολώ αὐτόν καὶ πάντα τοὺς ὁμοιοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

6 καὶ ψυχῆ, ἢ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαιδοῖς ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολώ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

7 καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν·

8 καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιῆσετε αὐτά· ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.

9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω· πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἔσται.

10 ἄνθρωπος, ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρὸς ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.

11 ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, ἔνοχοι εἰσιν.

12 καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· ἡσεβήκασιν γάρ, ἔνοχοι εἰσιν.

13 καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν.

14 ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακάυσουσιν αὐτόν καὶ αὐτάς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν.

15 καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε.

16 καὶ γυνῆ, ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτήνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσιν.

17 ὃς ἐὰν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδος ἐστίν, ἐξολεθρευθῆσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν κοινοῦνται.

18 καὶ ἀνῆρ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθήμενης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψεν, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψεν τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς· ἐξολεθρευθῆσονται ἀμφότεροι ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν.

19 καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν ἀποίουνται.

20 ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν· ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.

21 ὃς ἂν λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.

22 Καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου καὶ ποιῆσετε αὐτά, καὶ οὐ μὴ προσοχθίση ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς.

23 καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν· ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς.

24 καὶ εἶπα ὑμῖν· Ὑμεῖς κληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτῆσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.

25 καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀνά μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνά μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνά μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτῆνεσιν καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφόρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.

26 καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν εἶναι ἐμοί.

27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνῆ, ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστριμύθος ἢ ἐπαιδός, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς, ἔνοχοι εἰσιν.

Levitico 21

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Εἶπὸν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μισθῶσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν

2 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἕγγιστα αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ' ἀδελφῷ

3 καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μισθῶσεται.

4 οὐ μισθῶσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβῶλυσιν αὐτοῦ.

5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πάγωνος οὐ ξυρῶσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας.

6 ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσιν καὶ ἔσονται ἅγιοι.

7 γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λῴμψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἅγιός ἐστιν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ.

8 καὶ ἀγιάσει αὐτόν, τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει· ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.
 9 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορευῆσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῦ· ἐπὶ πυρὸς κατακαυθῆσεται.
 10 Καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρῶσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρῆξει.
 11 καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυία οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθῆσεται.
 12 καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῶ· ἐγὼ κύριος.
 13 οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λῴμψεται.
 14 χῶραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λῴμψεται, ἀλλ' ἡ παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λῴμψεται γυναῖκα.
 15 καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτόν.
 16 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 17 Εἰπὸν Ααρων ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τί ἐὰν ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.
 18 πᾶς ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται, ἄνθρωπος χωλὸς ἢ τυφλὸς ἢ κολοβόρριν ἢ ὠτότμητος
 19 ἢ ἄνθρωπος, ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός,
 20 ἢ κυρτὸς ἢ ἔφηλος ἢ πτίλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἦ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία ἢ λιχῶν, ἢ μόνορχις,
 21 πᾶς, ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου· ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ, τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν.
 22 τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται.
 23 πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστῆριον οὐκ ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.
 24 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ.

Levitico 22

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 2 Εἰπὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσίν μοι· ἐγὼ κύριος.
 3 εἰπὸν αὐτοῖς Εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἐξολεθρευθῆσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
 4 καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορρῶς, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρῶσθῃ· καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος, ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,
 5 ἢ ὅστις ἂν ἄψηται παντὸς ἔρπετου ἀκαθάρτου, ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ,
 6 ψυχῶν, ἢ τίς ἂν ἄψηται αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι·

7 καὶ δὴ ὁ ἥλιος, καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ.
 8 θησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται μιανθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ κύριος.
 9 καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματά μου, ἵνα μὴ λάβωσιν δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι' αὐτά, ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτούς.
 10 καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια· πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια.
 11 ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτῆσῃται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ.
 12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων οὐ φάγεται.
 13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χῶρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὐτῆ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς· ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται. καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν.
 14 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατὰ ἄγνοιαν, καὶ προσθῆσιν τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον.
 15 καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραηλ, ἃ αὐτοὶ ἀφαίρουσιν τῷ κυρίῳ,
 16 καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτούς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτούς τὰ ἅγια αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.
 17 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 18 Λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἢ τῶν υἱῶν τῶν προσκελυτῶν τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραηλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσιν τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα,
 19 δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων καὶ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.
 20 πάντα, ὅσα ἂν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ, οὐ προσάξουσιν κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν.
 21 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτόν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.
 22 τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκίωντα ἢ ψωραγιῶντα ἢ λιχῆνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ, καὶ εἰς κάρπωμα οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστῆριον τῷ κυρίῳ.
 23 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ κολοβόκερκον, σφάγια ποιῆσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχῶν σου οὐ δεχθῆσεται.
 24 θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον, οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιῆσετε.
 25 καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων, ὅτι φθάρματα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθῆσεται ταῦτα ὑμῖν.
 26 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
 27 Μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἐπτά ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθῆσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα κυρίῳ.
 28 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς οὐ σφάζεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ.
 29 ἐὰν δὲ θύσῃς θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ, εἰς δεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό·
 30 αὐτῆ τῆ ἡμέρα ἐκείνη βρωθῆσεται, οὐκ ἀπολείπετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωῖ· ἐγὼ εἰμι κύριος.
 31 Καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιῆσετε αὐτάς.
 32 καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἀγιασθῆσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ· ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς
 33 ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός, ἐγὼ κύριος.

Levitico 23

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Αἱ ἑορταὶ κυρίου, ἃς καλέσετε αὐτάς κλητὰς ἁγίας, αὐταὶ εἰσιν ἑορταὶ μου.
3 Ἐξ ἡμέρας ποιῆσεις ἔργα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιῆσεις· σάββατά ἐστιν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
4 Αὐταὶ αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ, κληταὶ ἁγίαι, ἃς καλέσετε αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
5 ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ.
6 καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ τῶν ἄζύμων τῷ κυρίῳ· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
7 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἐστὶν ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιῆσετε·
8 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἁγία ἐστὶν ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιῆσετε.
9 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
10 Εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα·
11 καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἐναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς.
12 καὶ ποιῆσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἂν φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἕνα μὸν ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ
13 καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, θυσία τῷ κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ, καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου.
14 καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένον χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
15 Καὶ ἀριθμῆτε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἣς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους·
16 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἑσχατῆς ἑβδομάδος ἀριθμῆτε πεντήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ.
17 ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους· ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται, ἐζυμωμένοι πεφθόνονται πρωτογενημάτων τῷ κυρίῳ.
18 καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμνους ἁμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἁμώμους, ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, θυσίαν ὁσμῆν εὐωδίας τῷ κυρίῳ.
19 καὶ ποιῆσουσιν χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας καὶ δύο ἁμνούς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος·
20 καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος ἐπίθεμα ἐναντι κυρίου μετὰ τῶν δύο ἁμνῶν· ἁγία ἔσονται τῷ κυρίῳ, τῷ ἱερεὶ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.
21 καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητῶν ἁγία ἐστὶν ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιῆσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.
22 καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις, τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψῃ αὐτά· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
23 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων

24 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐστὶ ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητὴ ἁγία ἐστὶ ὑμῖν·
25 πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιῆσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα κυρίῳ.
26 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
27 Καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἐστὶ ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ.
28 πᾶν ἔργον οὐ ποιῆσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὐτῇ ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.
29 πᾶσα ψυχῶν, ἣτις μὴ ταπεινωθῆσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολεθρευθῆσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
30 καὶ πᾶσα ψυχῶν, ἣτις ποιῆσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολείπεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
31 πᾶν ἔργον οὐ ποιῆσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.
32 σάββατα σαββάτων ἐστὶ ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.
33 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
34 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων Τῇ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ.
35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιῆσετε.
36 ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὄγδοη κλητὴ ἁγία ἐστὶ ὑμῖν, καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ· ἐξὸδὸν ἐστὶν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιῆσετε.
37 Αὐταὶ αἱ ἑορταὶ κυρίῳ, ἃς καλέσετε κλητὰς ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν
38 πλὴν τῶν σαββάτων κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν τῶν ἐκουσίων ὑμῶν, ἃ ἂν δώτε τῷ κυρίῳ.
39 Καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ ἀνάπαυσις.
40 καὶ λῆμψετε τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραίου καὶ κάλλυνθρα φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου εὐφρανθῆναι ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας
41 τοῦ ἐνιαυτοῦ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτῶν.
42 ἐν σκηναῖς κατοικῆτε ἑπτὰ ἡμέρας, πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικῆσει ἐν σκηναῖς,
43 ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκησα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
44 Καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰς ἑορτάς κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Levitico 24

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων
2 Ἐντείλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν μοι ἔλαιον ἑλάτινον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καύσαι λύχρον διὰ παντός.
3 Ἐξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καύσουσιν αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωὶ ἐνώπιον κυρίου ἐνδεδεχῶς· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
4 ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντι κυρίου ἕως τὸ πρωί.
5 Καὶ λῆμψετε σεμίδαλιν καὶ ποιῆσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἐστὶ ὁ ἄρτος ὁ εἷς·

6 καὶ ἐπιθῶτε αὐτοὺς δύο θέματα, ἕξ ἄρτους τὸ ἓν θέμα, ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι κυρίου.
7 καὶ ἐπιθῶτε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἄλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ κυρίῳ.
8 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προθῶσεται ἔναντι κυρίου διὰ παντός ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διαθῶκην αἰώνιον.
9 καὶ ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστιν γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον.
10 Καὶ ἐξήλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίδιδος καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίδιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης,
11 καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρι ἐκ τῆς φυλῆς Δαν.
12 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου.
13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
14 Ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθῶσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολῶσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγῶν.
15 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν καταράσῃται θεόν, ἀμαρτίαν λῶμψεται·
16 ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα κυρίου θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολεῖται αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ· ἐὰν τε προσῴνυτο ἐάν τε αὐτόχθον, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου τελευτάτω.
17 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.
18 καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτήνος καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτεισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.
19 καὶ ἐὰν τις δῶ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθῶσεται αὐτῷ·
20 σύντριμμα ἀντὶ συντριμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτως δοθῶσεται αὐτῷ.
21 ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω·
22 δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγγχωρίῳ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
23 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξῆγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις· καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι.

Leviticus 25

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινα λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Ἐὰν εισέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ κυρίῳ.
3 ἕξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρὸν σου καὶ ἕξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελόν σου καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.
4 τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῆ, σάββατα τῷ κυρίῳ· τὸν ἀγρὸν σου οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς
5 καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθέρσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματός σου οὐκ ἐκτρύγῃς· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῆ.
6 καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ μισθῶ τῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ,
7 καὶ τοῖς κτῆνεσί σου καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν.

8 Καὶ ἐξαριθμῶσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐπάκις, καὶ ἔσονται σοι ἑπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐννέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη.
9 καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν
10 καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβῶσете ἄφεςιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτῶν· ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε.
11 ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν· οὐ σπερεῖτε οὐδὲ ἀμῶσете τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς καὶ οὐ τρυγῶσете τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς,
12 ὅτι ἀφέσεως σημασία ἔστιν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενῶματα αὐτῆς.
13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασία αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ.
14 ἐὰν δὲ ἀποδῶ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου ἐὰν καὶ κτῆσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον·
15 κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτῆσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεται σοι.
16 καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν, πληθύνῃ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν, ἐλαττωνώσῃ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· ὅτι ἀριθμὸν γενημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι.
17 μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον καὶ φοβηθῶσῃ κύριον τὸν θεόν σου· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
18 καὶ ποιῶσете πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πᾶσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξασθε καὶ ποιῶσете αὐτὰ καὶ κατοικῶσете ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες·
19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικῶσете πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.
20 ἐὰν δὲ λέγητε Τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τοῦτο, ἐὰν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενῶματα ἡμῶν;
21 καὶ ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιῶσῃ τὰ γενῶματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.
22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γενημάτων παλαιά· ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου, ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.
23 καὶ ἡ γῆ οὐ πραθῶσεται εἰς βεβαίωσιν, ἐμὴ γὰρ ἔστιν ἡ γῆ, διότι προσῴνυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἔστε ἐναντίον μου·
24 καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς.
25 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγγιστεύων ἐγγίζων ἐγγιστα αὐτοῦ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
26 ἐὰν δὲ μὴ ἦ τινι ὁ ἀγγιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ,
27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὁ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.
28 ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτῷ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.
29 Ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένη, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς.
30 ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ, ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὄλος, κυρωθῶσεται ἡ οἰκία ἡ οὔσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτῇ εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.
31 αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλω, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς

λογισθῶσαν· λυτρωταὶ διὰ παντός ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.

32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων αὐτῶν κατασχέσεως λυτρωταὶ διὰ παντός ἔσονται τοῖς Λευίταις·

33 καὶ ὃς ἂν λυτρώσαμενος παρὰ τῶν Λευιτῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἢ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ.

34 καὶ οἱ ἄγροί οἱ ἀφορισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθῶσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἔστιν.

35 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατῆσαι ταῖς χερσὶν παρὰ σοί, ἀντιλῆμψη αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου, καὶ ζῶσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

36 οὐ λῆμψη παρ' αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλῆθει καὶ φοβηθῆσαι τὸν θεόν σου, ἐγὼ κύριος, καὶ ζῶσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.

37 τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου.

38 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χανααν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός.

39 Ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶ πραθῆσῃ σοι, οὐ δουλεύσει σοὶ δουλείαν οἰκέτου·

40 ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι, ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοί.

41 καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται,

42 διότι οἰκέται μου εἰσὶν οὗτοι, οὐδὲ ἐξῆγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐ πραθῶσεται ἐν πράσει οἰκέτου·

43 οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ καὶ φοβηθῆσαι κύριον τὸν θεόν σου.

44 καὶ παῖς καὶ παιδίσκη, ὅσοι ἂν γένωνταί σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὅσοι κύκλω σοὶ εἰσιν, ἀπ' αὐτῶν κτῶσθε δούλον καὶ δούλην.

45 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτῶσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν· ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν.

46 καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.

47 Ἐὰν δὲ εὐρῆ ἢ χεῖρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ καὶ ἀπορηθεῖς ὁ ἀδελφός σου πραθῆ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ,

48 μετὰ τὸ πραθῆναι αὐτῷ λυτρώσις ἔσται αὐτῷ· εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν,

49 ἀδελφός πατρός αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρός λυτρώσεται αὐτόν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐπορηθεῖς ταῖς χερσὶν λυτρώσεται ἑαυτόν,

50 καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους, οὐ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ, ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου· ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.

51 ἐὰν δὲ τιμι πλεῖον τῶν ἐτῶν ἦ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ·

52 ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ.

53 ὡς μισθωτὸς ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ· οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.

54 ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

55 ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἰκέται, παῖδες μου οὐτοὶ εἰσιν, οὐδὲ ἐξῆγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Levitico 26

1 Οὐ ποιῆσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτὰ οὐδὲ στῆλην ἀναστῆσετε ὑμῖν οὐδὲ λίθον σκοπὸν θῆσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

2 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθῆσεσθε· ἐγὼ εἰμι κύριος.

3 Ἐὰν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιῆσητε αὐτάς,

4 καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενῆματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν·

5 καὶ καταλῆμψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρύγητον, καὶ ὁ τρύγητος καταλῆμψεται τὸν σπῆρον, καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικῆσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν.

6 καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθῆσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολώθη ἰσχυρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν.

7 καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνοι·

8 καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρᾳ.

9 καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀύξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στῶ τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν.

10 καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε.

11 καὶ θῶ τὴν διαθήκην μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς·

12 καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μου λαός.

13 ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὄντων ὑμῶν δούλων καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρησίας.

14 Ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου μηδὲ ποιῆσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,

15 ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασίν μου προσοχθίσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου,

16 καὶ ἐγὼ ποιῶ οὕτως ὑμῖν καὶ ἐπισυστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τῶν ψώραν καὶ τὸν ἵκτερον καὶ σφακελίζοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτῶσεν, καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν·

17 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς.

18 καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν

19 καὶ συντρίψω τὴν ὑβρίν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν καὶ θῶ τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν,

20 καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπῆρον αὐτῆς, καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἄγρου ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

21 καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν

22 καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδετα ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθῶσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.

23 καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι,

24 πορεύσομαι καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ καὶ πατάξω ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν

25 και ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικούσαν δίκην διαθ'κης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθ'σεσθε εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
26 ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων καὶ πέψουσιν δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνὶ καὶ ἀποδώσουσιν τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.
27 ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι,
28 καὶ αὐτοὺς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν,
29 καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε·
30 καὶ ἐρημώσω τὰς στ'λας ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν καὶ ἴσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθεῖ ἡ ψυχ' μου ὑμῖν·
31 καὶ θ'σω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρ'μους καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν·
32 καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι.
34 τότε εὐδοκ'σει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ καὶ εὐδοκ'σει τὰ σάββατα αὐτῆς.
35 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἃ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἠνίκα καταφεύγετε αὐτ'ν.
36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς δῶκοντος·
37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος, καὶ οὐ δυν'σεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.
38 καὶ ἀπολείψετε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρ'σονται διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κατ'σονται.
40 καὶ ἐξαγορεύσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι,
41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπ'σεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος, καὶ τότε εὐδοκ'σουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
42 καὶ μνησθ'σομαι τῆς διαθ'κης Ἰακωβ καὶ τῆς διαθ'κης Ἰσαακ καὶ τῆς διαθ'κης Ἀβρααμ μνησθ'σομαι καὶ τῆς γῆς μνησθ'σομαι.
43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθ'σεται ὑπ' αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασίν μου προσώχτισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν.
44 καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχτισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλώσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθ'κην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς· ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.
45 καὶ μνησθ'σομαι αὐτῶν τῆς διαθ'κης τῆς προτέρας, ὅτε ἐξ'γαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντι τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν θεός· ἐγὼ εἰμι κύριος.

46 Ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ ὁ νόμος, ὃν ἔδωκεν κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἐν χειρὶ Μωϋσῆ.

Levítico 27

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων
2 Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Ὁς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ,
3 ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντ'κοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ,
4 τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα.
5 ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἴκοσι ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα.
6 ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου, τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα.
7 ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾦ, ἔσται ἡ τιμὴ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου, ἐὰν δὲ θ'λεια, δέκα δίδραχμα.
8 ἐὰν δὲ ταπεινὸς ᾦ τῇ τιμῇ, στ'σεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ τιμ'σεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμ'σεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς.
9 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ, ὅς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ κυρίῳ, ἔσται ἅγιον.
10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐὰν δὲ ἀλλάσων ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτ'νει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια.
11 ἐὰν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ, στ'σει τὸ κτήνος ἐναντι τοῦ ἱερέως,
12 καὶ τιμ'σεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πονηροῦ, καὶ καθότι ἂν τιμ'σεται ὁ ἱερεὺς, οὕτως στ'σεται.
13 ἐὰν δὲ λυτρώμενος λυτρώσῃται αὐτό, προσθ'σει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ.
14 Καὶ ἄνθρωπος, ὅς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ κυρίῳ, καὶ τιμ'σεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ ἀνὰ μέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμ'σεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτως σταθ'σεται.
15 ἐὰν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθ'σει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ.
16 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντ'κοντα δίδραχμα ἀργυρίου.
17 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στ'σεται.
18 ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφεσιν ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθωφαιρεθ'σεται ἀπὸ τῆς συντιμ'σεως αὐτοῦ.
19 ἐὰν δὲ λυτρώται τὸν ἀγρὸν ὁ ἀγιάσας αὐτόν, προσθ'σει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.
20 ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἀγρὸν καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσῃται αὐτόν,
21 ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ ὡσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις
22 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, οὐδέ κέκτηται, ὅς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀγιάσῃ τῷ κυρίῳ,
23 λογιεῖται πρὸς αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἅγιον τῷ κυρίῳ·

24 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθῆσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ, παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὐ ἦν ἢ κατάσχεσις τῆς γῆς.

25 καὶ πάντα τιμῆ ἔσται σταθμίῳ ἀγίοισι· εἴκοσι ὄβολοι ἔσται τὸ δίδραχμον.

26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον, ὃ ἂν γένηται ἐν τοῖς κτ'νεσίῳ σου, ἔσται τῷ κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιάσει οὐθεὶς αὐτό· ἐάν τε μόσχον ἐάν τε πρόβατον, τῷ κυρίῳ ἔστί.

27 ἐάν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἀλλάξει κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ προσθῆσεται τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ· ἐάν δὲ μὴ λυτῶται, παραθῆσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ.

28 πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἐάν ἀναθῆ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἔστιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτ'νους καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ λυτῶσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ κυρίῳ.

29 καὶ πᾶν, ὃ ἐάν ἀνατεθῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτῶσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθῆσεται.

30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ κυρίῳ ἔστί, ἅγιον τῷ κυρίῳ.

31 ἐάν δὲ λυτῶται λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον προσθῆσεται πρὸς αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ.

32 καὶ πάντα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων καὶ πᾶν, ὃ ἐάν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ κυρίῳ.

33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ· ἐάν δὲ ἀλλάσων ἀλλάξης αὐτό, καὶ τὸ ἀλλαγμᾶ αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτῶσεται.

34 Αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα.